

PARROQUIES@RENYNS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

3 ABRIL 2020 - DIVENDRES DE LA SETMANA V DE QUARESMA / A - NÚM. 15

LECTURES DEL DIA

· Lectura primera

Jr 20, 10-13

El Senyor em fa costat com
un guerrer invencible

· Salm responsorial

Sl 17

R. En veure'm en perill, clamo
al Senyor, i ell m'escolta

· Evangeli

Jn 10, 31-42

Intentarem d'agafar-lo, però
se'ls escapà de les mans

SANTORAL

Festa tradicional de la Mare
de Déu dels Dolors
Sant Nicetas, abat
Sant Sixte

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Joan Recolons Bigorra
Maria Cucurull Colomer
Xavier Colomer Matas

- Agraïment:

A les petites, mitjanes i grans
empreses, i a les persones
privades que, de manera
altruïsta, estan col·laborant
perquè els nostres servidors
públics tinguin tot el necessari
per fer front a aquesta
terrible i fatal pandèmia

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, deixeu-me continuar amb el tema de la vocació i la missió, perquè n'estic convençut que és l'únic camí veritable per a la nostra Església. Que cada cristià prengui consciència que és un membre actiu, que la seva fe l'ha de portar a actuar, però que ho ha de fer-ho en comunitat, per poder discernir de veritat que allò que vol fer és realment la voluntat de Déu. Perquè la fe no és per viure-la sol, sinó per viure-la amb els altres. I això, ho estem veient, més que mai, en aquest temps de confinament. Tots nosaltres formem un sol cos, que és el cos del Crist i cada un de nosaltres té una missió que ha d'acomplir. L'Església no és el nostre bonic temple, que pot estar obert o tancat, ple o buit, perquè això no és significatiu. El que és significatiu és que l'Església és tots i cada un de nosaltres. Nosaltres som l'Església, i és junts que l'hem de construir. Una cosa és el nostre edifici, que cuidem, que embellim, que oferim com a espai de pregària al nostre poble, però nosaltres som una comunitat i n'hem de prendre consciència. Aquest temps d'aturada ens pot servir per reflexionar-hi. Ara que no podem accedir al temple físic, ho hem de fer-ho al temple espiritual que formem tots junts. I la pregunta és molt clara: Quin és el meu paper a l'interior d'aquesta comunitat? Què hi aporto jo? Ens cal doncs, tornar a construir-nos com a comunitat. L'Església no és només el bisbe ni els capellans ni els religiosos i religioses. Nosaltres en som una part, però l'Església som tots nosaltres, amb el nostre bisbe. És sant Agustí qui escriu: "Per a vosaltres sóc bisbe, amb vosaltres, sóc cristià". Hem de tornar a recuperar aquest sentit de comunitat, i ho hem de fer junts, cadascú segons la vocació que ha rebut, però junts, per compartir la taula de la paraula i la taula de l'eucaristia, que ens han de fer sortir a fora per a compartir la taula del servei amb aquell que passa necessitat. Que quan sortim del confinament, cadascú s'acosti de nou a la parròquia i digui: «Ho he pregat, i crec que jo tinc aquesta vocació, jo tinc aquesta missió». Haurem començat a construir l'església sinodal del segle XXI.

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Jn 10, 31-42)

Els jueus tornaren a agafar pedres per apedregar Jesús. Ell els digué: «M'heu vist fer moltes obres bones, que venien del meu Pare. Per quina d'aquestes obres em voleu apedregar?» Els jueus li respongueren: «No et volem apedregar per cap obra bona, sinó per les teves blasfèmies, perquè tu, que ets un home, et fas Déu». Jesús els digué: «No heu vist que en la vostra Llei hi ha escrites aquestes paraules: "Jo declaro que vosaltres sou déus?". I no podem pas negar el valor de l'Esclat. Per tant, si Déu ha dit: "vosaltres sou déus" a aquells a qui adreçava les seves paraules, a mi, que el Pare ha consagrat i ha enviat al món, per què m'acuseu de blasfem quan declaro que soc Fill de Déu?»

COMENTARI

Avui veiem com els jueus del temps de Jesús volen apedregar-lo perquè no l'accepten com un enviat de Déu. No volen acceptar la imatge d'un Déu que estima fins a donar la vida, que no s'atura en les normes, sinó que ho mesura tot des de l'amor. Els jueus volen apedregar a Jesús perquè han fet de la religió una ideologia, un fanatisme. Però Jesús va morir per la gent, perquè per a ell la humanitat era el més important que hi havia. Per a Déu la persona és sagrada: «Vosaltres sou déus», els diu avui. I aquells que fan mal a l'altre han de saber demanar veritablement perdó. I els qui han rebut el mal han de saber perdonar. A vegades porta temps. A vegades s'han de curar les ferides, però... al final s'ha de perdonar.

No som pas cristians per quedar-nos asseguts en les nostres comoditats, sinó per sortir i trobar-nos amb Déu que es fa present en l'altre. Un altre que, a vegades, em pot ferir, és cert, però que també és imatge de Déu.